

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1379/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Трећи основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате трошкова кривичног поступка, одлучујући о захтеву Трећег основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Трећег основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари.

Образложење

АА из ... поднела је Трећем основном суду у Београду тужбу против тужене Републике Србије, Трећег основног суда у Београду ради исплате трошкова кривичног поступка.

Дана 08.02.2021. године, Трећи основни суд у Београду поднео је Врховном касационом суду захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву се наводи да је тужба поднета против Републике Србије - Трећег основног суда у Београду, којом је постављен тужбени захтев да се тај суд обавезе да јој плати одређени новчани износ, што представља околност која доводи у сумњу објективност, непристрасност и законитост у раду и одлучивању.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтев није основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по

закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у овој правној ствари нису испуњени услови из члана 62. ЗПП, за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, јер разлози изнети у захтеву, не указују да је очигледно да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити указују да постоје други оправдани разлози за одређивање надлежности другог стварно надлежног суда, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић